



Creative Park

Canon

Creative Park

БЕСКРАЙНЕ ПУСТОЛИ ДИМИ



Napisala Denitza Mineva-Deslandes

9 pustolova iz ove priče osmišljeni su na temelju omiljenih papirnatih igračaka djece i roditelja iz Grčke, Rumunjske, Ukrajine, Bugarske, Srbije, Sjeverne Makedonije, Slovenije, Bosne i Hercegovine te Hrvatske.

BESKRAJNE PUSTOLOVINE

Autor — Denitza Mineva-Deslandes, Pariz

Umjetnički direktor, ilustracije i produkcija — NEXT-DC Agency, Sofija

Creative Park

Igračke su kreirane sa stranice canon.hr/endlesstoys

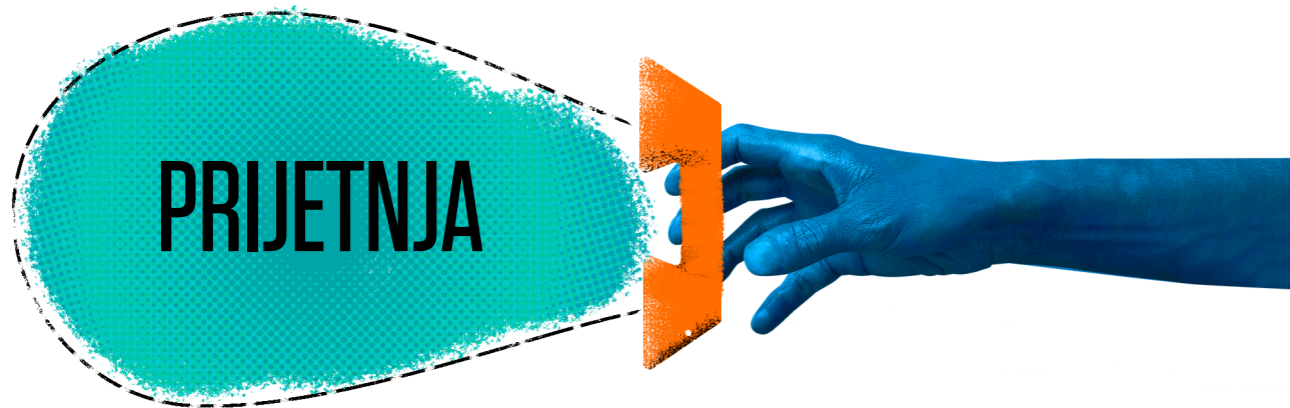
Creative Park je besplatna online platforma s koje možete preuzeti, ispisivati te oblikovati igračke, elegantne ručno izrađene ukrase, personalizirane čestitke, šablone rukotvorina i još mnogo toga.

Sva prava pridržana © 2020

Canon



Zec, Pas, Papagaj, Mačka, Slon, Sova, Tigar, Prerijski pas i Kokoš bili su vesela i složna ekipa. Ali i prilično neobična, jer su živjeli daleko jedni od drugih, svatko je od njih živio u drugoj zemlji i zapravo se nikada nisu sreli. Umjesto toga, često su razgovarali telefonom, pisali jedni drugima te si slali fotografije i pakete. Razmjenjivali su kulinarske recepte, ideje i savjete o beznačajnim ili ozbiljnijim stvarima, dijelili dobro i zlo... Da, unatoč udaljenostima koje su ih dijelile, Zec, Pas, Papagaj, Mačka, Slon, Sova, Tigar, Prerijski pas i Kokoš bili su stvarno **veliki prijatelji**.



Rođendan Prerijskog psa bio je početkom lipnja.

Zec, koji je bio prilično sramežljiva i oprezna životinja, odlučio ga je nazvati već početkom svibnja i pitati kakav bi poklon želio.

"Tako ću imati dovoljno vremena da ga pripremim pa da mu stigne **točno na vrijeme**", rekao si je Zec.

No, Prerijski pas nije odgovorio na Zečev poziv.

"Vjerojatno ima opet posla u svom vrtu", pomisli Zec. "Prerijski pas je strastveni vrtlar i upravo sada, u proljeće, povazdan radi u dvorištu. Nazvat ću ga večeras."

No, Prerijski pas nije odgovorio na poziv ni u večernjim satima. Niti sljedeće večeri.

Zec se počeo brinuti.

"Nazvat ću Kokoš", reče Zec.

"Kokoš je **pametna** i čovjek se uvijek može osloniti na nju za dobar savjet." Kokoš je vježbala računanje kad je zazvonio telefon.

"Dvadeset plus pet... dvadeset i pet, plus tri... dvadeset i osam, plus deset... trideset i osam... o, šteta, morat ću početi ponovo", reče Kokoš i podigne slušalicu.

"Kokoši, stvarno sam zabrinut da se **nešto** dogodilo Prerijskom psu", povikao je Zec i počeo uzbuđeno pričati priču.

Kokoš je razmislila o tome.

"Nema se smisla previše zabrinjavati", reče, "ali, nakon svega, ovo je neobično. Prerijski pas voli boraviti kod kuće i ne bi svoj vrt ostavio bez nadzora..."

"Što ako se", odjednom će Zec zabrinuto, "ljuti na mene zbog nečega i ne odgovara **samo na moje pozive**? Kokoši, pokušaj ga nazvati, da vidimo hoće li odgovoriti na tvoje pozive."

Kokoš nazove Prerijskog psa, no tada se dogodilo nešto zaista neobično; netko je odgovorio, ali to nije bio njihov prijatelj! Čudan i dubok glas

prosikta:

"Prerijski pas je otet! Ako ga želite spasiti, vratite Prokleti dijamant Čarobnjaku boja s Tmurnog stjenjaka!" prasnu glas u zlurad razdražljiv smijeh, a zatim nastala tišina.

"Jao, tko je taj Čarobnjak boja?" vrisnuo je Zec. "Čini se kao netko zao i opasan!"

"Kakve veze Prerijski pas može imati s nekim Prokletim dijamantom? I kako ga uopće možemo pronaći?" pitala se Kokoš.

Prijatelji su se odlučili posavjetovati s ostalim životinjama.



Prvo su nazvali Papagaja.

"Stvarno ste smiješni! Zar ne shvaćate da Prerijski pas zbija šalu s vama?" uzviknuo je Papagaj. Bio je iznimno vesele i bezbrižne naravi. "Javio vam se iskrivljenim glasom i sada se odlično zabavlja dok vi kukate!" i vratio se svojim plesnim tečajevima.

"A da pitamo Mačku?" predložila je Kokoš. "Ona je **učena osoba** i sigurno će znati što bismo trebali učiniti."

Mačka je svakodnevno, povazdan, proučavala različite stvari. Bila je vrlo ponosna na svoje znanje i voljela je upotrebljavati komplicirane riječi i izraze. Nakon što ih je poslušala, Mačka je pročistila grlo i važnim tonom glasa rekla:

"Gorje zvano Tmurni stjenjak doista se nalazi nedaleko od kuće Prerijskog psa. Što se tiče Čarobnjaka boja, to je bez sumnje izmišljeni lik iz narodne mitologije! No, unatoč tome, konzultirat ću se s relevantnim izvorima i potom vas obavijestiti o rezultatima. Pozdrav."

"Jesi li što shvatila?" upita Zec.

"Mislim da Mačka želi provjeriti što knjige pišu prije nego što da svoje mišljenje", reče Kokoš. "Nazovimo u međuvremenu Slona..."

Slon je lijepo, slatko i poletno stvorenje. Rano ujutro ubrao je ljupki buket divljeg cvijeća, donio je vodu svom starijem susjedu; okupao se i sada si je vezao vrpču na rep.

"Kakva čudna priča", reče Slon zabrinuto. "Nadam se da će brzo sve biti u redu! Ako vam mogu bilo kako pomoći, možete se osloniti na mene."

Pas je bio stručnjak za izradu i popravak svih vrsta strojeva i uređaja.

Upravo je završavao projekt, veliki balon na vrući zrak, i bio je vrlo zadovoljan rezultatom.

Balon je bio ukrašen žutim i crvenim prugama, koje su u krasnom kontrastu u odnosu na nebo. Kad je saznao za nestanak Prerijskog psa, rekao je bez razmišljanja:

"Njegov je telefon vjerojatno pokvaren! Sigurno je došlo do ispreplitanja telefonskih linija pa je Kokoš pogrešno čula. Evo što trebate učiniti kako biste popravili telefon kad je pokvaren", i nastavi Pas sa složenim tehničkim detaljima.

Sljedeći prijatelj kojeg su zvali bila je Sova.

"Ovo mi se uopće ne sviđa", uzviknula je Sova. Imala je bujnu maštu; bila je pesimistična po prirodi i voljela je malo pretjerivati. Osim toga, upravo je završila gledanje posebno zastrašujućeg filma.

"Imam predosjećaj. Taj Prokleti dijamant mogao bi dovesti do velikih katastrofa. Bojim se da je nešto strašno zadesilo našeg Prerijskog psa i da će se sada obrušiti na sve nas!"

Naposljetku su zvali Tigra.

"Moramo djelovati!" reče Tigar odvažno. Sav se uspuhao, jer je upravo

izvodio svoje svakodnevne vježbe. To je uključivalo trčanje na deset kilometara, dizanje utega, nekoliko čučnjeva i druge dojmljive stvari. Tigar je odličan sportaš i neustrašivi avanturist.

"Evo što predlažem", rekao je Tigar. "Zaputimo se u **Veliku pustolovinu** na Tmurni stjenjak kako bismo spasili Prerijskog psa od svega što ga je zadesilo!"

Čuvši Tigrov prijedlog, svi su željeli sudjelovati u Velikoj pustolovini spašavanja Prerijskog psa, čak i Zec i Sova!

Počele su užurbane pripreme. Prijatelji su jedva čekali spasiti Prerijskog psa i čak se pripremali svatko na svoj način.

Mačka je napisala **Akcijski plan** i nadala se primijeniti u praksi stvari koje je naučila iz knjiga.

Pas je ponudio da za putovanje upotrijebe njegov potpuno novi balon na vrući zrak pa je sada dovršavao posljednje detalje, sretan što će ga uskoro moći isprobati.

Kokoš je počela izračunavati najbolje putanje do cilja. Bila je vrlo

uzbuđena, jer je s Psom postigla dogovor da zajedno upravljaju balonom. Slon je prišio neke mekane jastuke kako bi putovanje bilo što ugodnije za sve. Zaista je rado pomogao.

Sova je počela sastavljati beskrajn popis stvari koje bi mogle zatrebati na **Velikom putovanju**. Unatoč groznim predosjećajima, potajno joj je bilo drago što će doživjeti pravu avanturu.

Papagaj je isprobavao nove akorde na svojoj gitari i nadao se da će se svi odlično zabaviti.

Zec si je, unatoč sumnjama, više puta govorio da će biti siguran među pametnim i hrabrim životinjama.

Tigar je vježbao svoje skokove i blokade; jednostavno je silno želio pobijediti sve koji bi mu stali na put.

Međutim, svi su oni iz dubine srca bili zadovoljni što će se upustiti u ovu avanturu **zajedno!**



MORSKA AVANTURA

Balon je glatko krstario nježnim plavim nebom. Vrijeme je bilo toplo i ugodno, milovao ih je blagi povjetarac i bili su izvrsno raspoloženi. Upravo su pokupili zabrinutu Sovu sa stabla na kojem je živjela. Jedva su uspjeli utovariti ogroman komad prtljage koji je pripremila "za svaki slučaj", ali sada su udobno sjedili i svi su bili prisutni.

"Baterijska svjetiljka, deke, tablete protiv prehlade", nabrajao je Papagaj brojne predmete smijući se dok je gledao u Sovinu torbu. "Sa sobom sam ponio samo svoju gitaru kako bismo mogli pjevati i plesati!", reče Papagaj i zasvira veselu melodiju.

Slon je dijelio kekse s komadićima čokolade koje je bio pripremio, a Pas, Mačka i Kokoš zagledali su se u mapu i razgovarali o tome kako doći do

krajnjeg odredišta ekspedicije.

"Put će sada postati malo opasan", prošaptala je Kokoš. "Morat ćemo letjeti nad morem gdje ima jakih zračnih struja, a zatim preko Tmurnog stjenjaka. Tamo ima ogromnih strmih litica i o njima su ispredane čudne legende. Nadajmo se da Sova i Zec nisu čuli za njih."

"Moja je leteća naprava čvrsta", reče Pas ponosno. "Preživjet će zračne struje."

"Legende nisu ništa drugo do književna djela koja opisuju fantastične događaje", reče Mačka.

U sumrak su stigli do mora. Bijele ptice lepršale su oko balona, voda je bila tamne plavozelenkaste boje, a zečevi od morske pjene ganjali su se po valovima. Nebo je bilo prepuno sićušnih ružičastih oblaka čudnih oblika, obasjanih sutonom.

"Pogledajte kako je ovo lijepo!" uzviknuo je Slon i počeo fotografirati, dok je Mačka objašnjavala kako se nazivaju različite vrste oblaka i obrazlagala atmosferske uvjete koji su ih stvorili.

"Oblaci oko nas su kumulusi, dok oni u daljini izgledaju poput stratusa..."

"A što je ono tamo?", vrisnuo je Zec, zabrinuto pokazujući šapicom nešto nalik na tamnosivu dugu koja je napredovala prema njima i jasno se razlikovala od ostalih svjetlijih oblaka. Istog trenutka začula se grmljavina i narančasta munja proparala je nebo.

"Ostanimo mirni", reče Kokoš. "Oluja možda neće stići ovamo."

Ali nebo je postajalo tamnije, a čak je i more promijenilo boju. Sada je bilo zelenkasto-crnkasto i uzburkano. Počele su padati teške kišne kapi. Vjetar je postajao sve jači i jači, a balon se počeo prijetee ljuljati.

"Upomoć!" povikao je Zec i privinuo se uz Slona.

"Rekla sam vam..." započela je Sova, ali je još jedan snažniji nalet vjetra prigušio njene riječi. Vihor je uhvatio balon i punom ga silinom nosio dalje prema moru.

Prijatelji su se šćućurili na dnu košare. Slon je šaputao umirujuće riječi, a Papagaj je pokušavao pričati viceve koje nitko nije slušao. Zec se tresao poput lista na vjetru. Sova je žmirila. Samo je Tigar stajao uspravno i gledao u vodeno prostranstvo kroz dvogled.

Koliko je to trajalo? Sve oko njih je tutnjalo i vrtjelo se. Kroz mračno nebo bljesnule su munje...

"Ispred nas je kopno!" povikao je Tigar odjednom pokazujući šapom prema naprijed u polumraku. Pas se odmah požurio do njega i, kad je vidio da se ispred njih nalazi otok, uzviknuo:

"Sletimo tamo!"

Svi su požurili pomoći usred vriskova:

"Povuci tu polugu! Ne, drugu... otpusti konopac, gurnimo zajedno", balon se počeo spuštati.

Vjetar je, nažalost, bio presnažan i leteća naprava projurila je pored otoka gromoglasno se srušivši na obalne stijene. Balon se razbio uz tutnjavu, dok je košara u kojoj su se prijatelji skutрили plutala nošena valovima. Ubrzo je improvizirani čamac počeo propuštati.

"Mogu odletjeti do otoka", rekla je Sova, "iako je taj vjetar vrlo opasan i imam loš..."

"Ne znam plivati", vrisnuo je Zec.

"Ako želiš, nosit ću te na leđima", ponudio je Slon.

Dok su razmišljali kako da svi dospiju na otok, nešto se pomaknulo



u dubini i oko košare su se omotala ogromna sluzava leđa. Tada su začuli neobično gundanje i iz mora se izdigla glava Morskog čudovišta. Izgledalo je kao divovska bjelkasta zmija i zlobno se zagledalo u njih svojim jednim izbočenim okom smještenim iznad golemih grabežljivih usta.

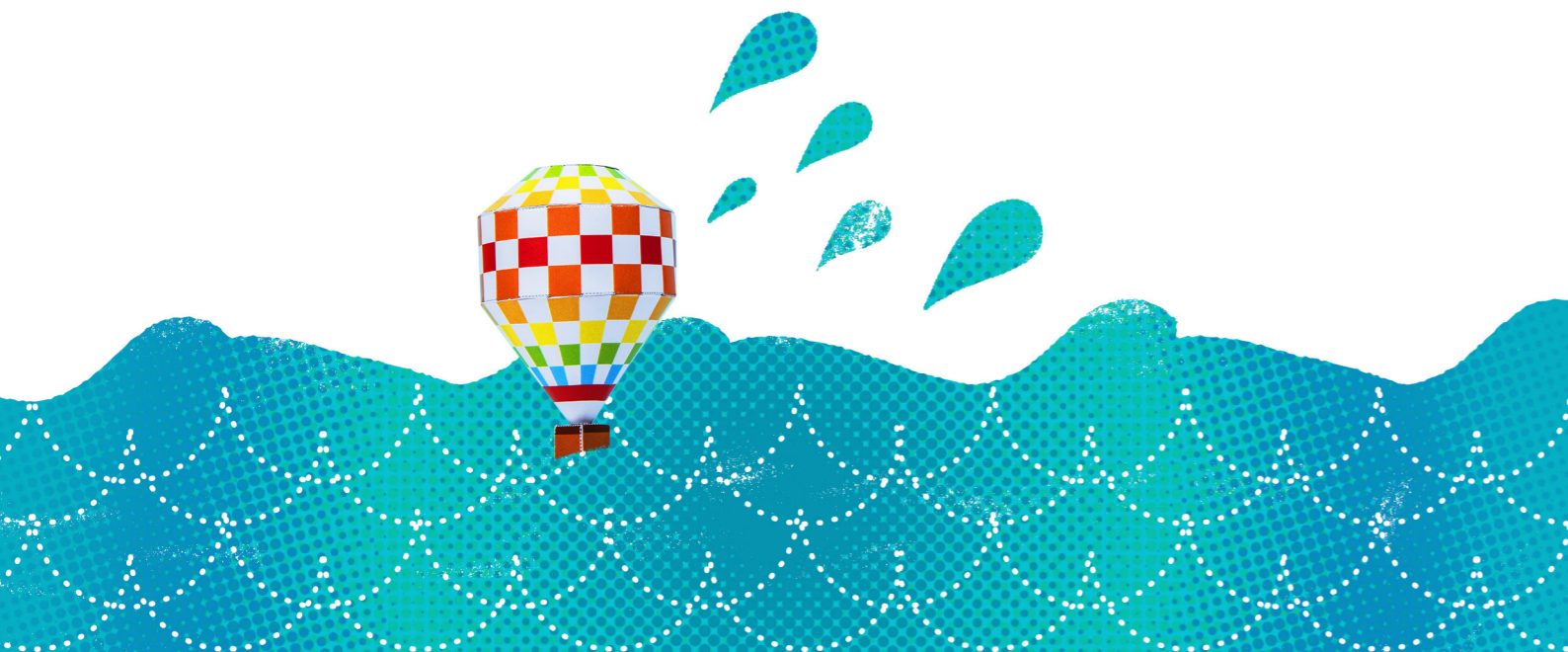
"Veslajmo brzo kako bismo se maknuli od ovoga!" viknula je Kokoš i svi su počeli veslati šapama, krilima, daskom ili bilo čime što su mogli pronaći. Košara je plutala sve brže, ali je čudovište zaronilo još brže i opet se pojavilo pred njima, ponovno otvarajući prijeteći svoje grabežljive ralje. Tigar je vješto bacio veliku dasku i ona se zaglavila u čeljustima zvijeri, no samo nakratko. Divovske su se ralje zatvorile popraćene tutnjavom i slomile prepreku. Sova je naglo poletjela i pokušala kljunuti oko gigantske zmijske, ali je to zmijsku još više razjarilo jer je pljusnula repom i prevrнула košaru. Tada je užasno zaurala i bacila se na tu malu skupinu užasnutih životinja, zvekećući svojim brojnim ostrim zubima.

"Ovo je kraj", povikao je Zec i zatvorio oči.

Odjednom se začuo zvuk očaravajuće fantastične melodije. Okružila ih



je i ljuljala poput nježne uspavanke, ispunila njihova srca radosnim mirom i počela ih ugodno uspavljivati. Čudovište koje je upravo otvorilo usta kako bi ih drobilo, otvorilo ih je još jače i zijevnulo. Tada se ono njegovo jedino oko zatvorilo i polako je nestalo u moru. Samo je blaga i ravnomjerna tutnjava popraćena grgljanjem odavala da hrče negdje u morskim dubinama.



PLAVI OTOK

Mačka je otvorila oči. Oprezno je pogledala oko sebe i bila je zapanjena. Ležala je na proplanku prekrivenom svjetloplavom travom, a krajolik koji se širio oko nje blistao je na suncu u svim nijansama plave – od najsvjetlije i prigušene, gotovo bijele nijanse do duboke noćno plave boje s gotovo crnim tonom.

Drveće i grmlje oko nje bilo je tirkizne boje. Egzotično cvijeće u plavkastim nijansama širilo je ugodni miris. Rijeka blijedoplave boje vijugala je među velikim plavim kamenjem. A ondje je na najvećem kamenu sjedila prekrasna Sirena, češljajući svoju dugu kosu, ukrašenu prelijepom morskom školjkom.

"Kakav čudesan san sanjam", reče Mačka u sebi, ali odjednom se sjeti

svega – putovanja, oluje, čudovišta...

"Moje sestre i ja stigle smo točno na vrijeme", rekla je Sirena melodičnim glasom i očaravajuće se nasmiješila. "Staro morsko čudovište pomalo je razdražljivo i često moramo pomoći izgubljenim putnicima uspavljujući ga svojim čarobnim pjesmama."

"Gdje sam?" Zečev glas cvilio je iz nepoznatog smjera, a Mačka je gledala oko sebe. Zec je sjedio s druge strane rijeke i trljao oči šapicama. Da, bio je to Zec. Samo, njegovo je krzno poprimilo nebeskoplavu boju! Mačka je pogledala svoj rep. Bio je plave boje.

"Ne brini", nasmijala se sirena, "na našem je čarobnom otoku sve u plavoj boji, ali kad se udaljite od njega, bit ćete isti kao i prije. Vi ste spavali najduže, ali pođite sa mnom, odvest ću vas vašim prijateljima."

Sirena je ljupko kliznula u vodu i plivala niz struju. Mačka i Zec slijedili su je po suhom. Prešli su malu plavu šumu s plavim pticama, koje su ih dočekale veselom grajom, a nakon spuštanja niz glatku padinu gdje su im pod nogama bili razasuti sitni plavi rakovi, stigli su do morske obale. Tu je vesela gužva bila u punom zamahu. Mnoštvo Sirena izvlačilo je iz mora nešto nalik velikim komadima platna, dok su ih Tigar i Slon hvatali





i povlačili do blijedoplavog pijeska. Nedaleko su Sova i Pas prostirali ostale komade platna po nekoj užadi. Papagaj i Kokoš sjedili su u hladu plavog stabla i činilo se da nešto šivaju. Svi su postali plavi, izuzev Slona koji je iz nepoznatih razloga ostao siv.

"Prvi put vidim da je na našem otoku netko zadržao svoju boju", reče zamišljeno Kraljica sirena.

"Oh, tu ste!" povikao je Papagaj veselo kad je ugledao Mačku i Zeca. "Dođite i pomozite nam! Radimo novi balon od jedara potopljenih brodova koje ove divne Sirene izvlače s dna mora. Zaista je zabavno!"

Prijatelji su ostali na otoku nekoliko bezbrižnih, sretnih dana. Radili su na novom balonu i, između ostalog, odlično se zabavljali sa Sirenama i njihovim brojnim prijateljima. Plivali su na leđima raznobojne ribe, ronili do potonulih brodova, letjeli naokolo na čarobnim sitnim plavim oblacima, spuštali se niz rijeku, zafrkavali se po fantastičnim krajolicima otoka...

Tako je došao dan kada je balon bio spreman. Svi su bili na najvišem plavom proplanku na otoku, ukrcavajući prtljagu koja je čudesno

preživjela nakon morske nesreće i opraštajući se od Sirena.

"Toliko ste učinile za nas!" rekao je Slon Sirenama. "Kako vam se možemo odužiti?"

Kraljica sirena nasmiješila se.

"Rado smo vam pomogle!" reče ona. "Međutim, doista možete nešto učiniti za nas. Saznali smo da ste se zaputili prema Tmurnom stjenjaku. Tamo živi naš stari poznanik, Čarobnjak boja. Ako ga slučajno sretnete, zamolite ga da vrati boje na naš otok. Prije nekog vremena nas je prevario i ukrao ih; uspjeli smo zadržati samo plavu boju. Zbog toga je ovdje sve u toj boji."

"Dakle, Čarobnjak boja stvarno postoji!" uzviknula je Kokoš. "Recite nam više o njemu!"

I Sirene su počele pričati priču:

Nekada davno Čarobnjak je bio dobar Kralj, moćan i pravedan. Nosio je bijeli plašt i krunu od gorskog kristala. Bio nam je prijatelj i često je dolazio na otok, jer je u to vrijeme bio zaručen s Kraljicom sirena. Voljeli su se i bili su sretni zajedno. Ali je tada došla Zla Čarobnica i začarala ga, pretvorivši mu srce u hladni dragulj, Prokleti dijamant. Sada je Kralj

njezin sluga. Postao je pohlepan, zao i počeo je krasti boje prirode svugdje na svom putu. Ukradene boje pretvaraju se u sjajne blještave dragulje: crvene rubine, zelene smaragde, plave safire, ljubičaste ametiste, srebrne bisere, topaze, dijamante, mjesečevo kamenje...ali ništa ne može zadovoljiti pohlepu Čarobnice; ona neprestano želi sve više i više.

Većinu vremena Čarobnjak boja pojavljuje se u obliku čovjeka pokrivenog plaštom nakićenim stotinama boja - dragulja. Međutim, može se preobraziti u divovskog žestokog zmaja. Čuli smo da mu je, ne tako davno, tijekom jedne od tih preobrazbi nestao Prokleti dijamant. Sad ga Čarobnjak posvuda traži, jer ima prazninu na mjestu gdje mu je nekada bilo srce...

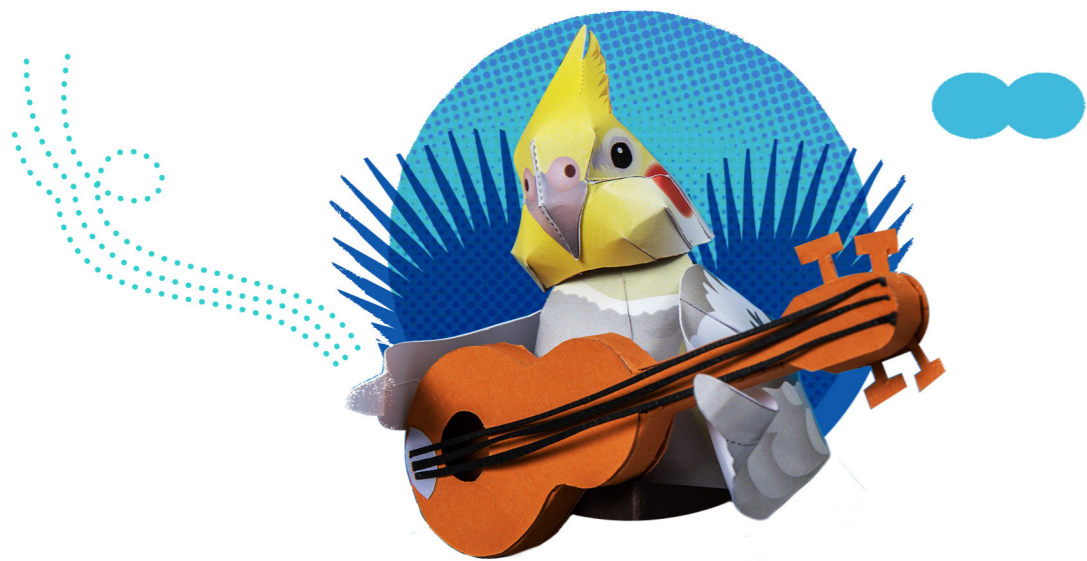
Prijatelji su s čuđenjem slušali priču i obećali da će učiniti sve što je u njihovoj moći kako bi se boje vratile na Plavi otok. Na rastanku je Kraljica sirena skinula s kose prelijepu plavu školjku i predala im je rekavši:

"Dobro je čuvajte, bit će vam od pomoći!"

"Kako je lijepa!" uzviknuo je Slon. "Dajte da pazim na nju. Nosit ću je oko vrata kao ogrlicu."

"Sretan put!" viknule su Sirene te zatim zaronile u rijeku i otplivale prema moru.

"Tri, dva, jedan... Idemo!" viknuo je Pas i balon se poletno vinuo u nebo. Plavi otok postajao je sve manji i manji ispod njih dok nije postupno nestao u morskome prostranstvu.



TMURNI STJENJAK



Balon na vrući zrak drugi je dan zaredom krstarilo nad zemljom. Njegova boja više nije bila plava: što se više udaljavao od otoka, brodska su jedra poprimala svoje prave boje i sad je bilo jasno da ga sačinjavaju brojni šareni komadi. Životinje su također ponovno dobile svoje boje, osim, naravno, Slona koji se uopće nije bio promijenio. Letjeli su iznad brda i dolina, nad gradovima i rijekama. Sati su prolazili lagano i ugodno. Pjevali su pjesme, Papagaj je svirao gitaru, pričali su si međusobno priče, smijali se... i kad bi im se svidio krajolik, sletjeli bi i prošetali se.

No već su se neko vrijeme na nebo počeli navlačiti velovi meke izmaglice i sada su plivali kao u rijeci poluprozirnih sivih oblaka. Počelo je biti hladno.

"Ulazimo na područje Tmurnog stjenjaka", reče Kokoš.

"Uopće mi se ne sviđa ovo mjesto", reče Sova gledajući u oštre crne

grebene koji su se počeli nazirati poput duhova u magli. "Ovdje se osjeća nešto tako zlokobno da se ježim od toga."

Ovaj put je ostali nisu pokušavali smiriti, jer su se i sami osjećali neobično. Čak je i Papagaj djelovao potišteno. Magla oko njih postajala je još gušća i činilo se kao da ih guši u svom zagrljaju. Odjednom je balon na vrući zrak poskočio, lagano se zatresao i potpuno se zaustavio u zraku. Zavladao je tišina.

"Čudno", šapne Pas. "Nema ni najmanjeg povjetarca. Kao da je sve uokolo postalo mirno. Preostaje nam još jedino ispustiti zrak i prizemljiti."

To su i učinili. Brdo koje ih je dočekalo bilo je crno i tmurno. Bili su okruženi crnim stijenama i liticama; biljke i drveće bili su crni i uvenuti dokle god oko seže. Nije se čulo ni šuma niti se moglo zamijetiti kakvo kretanje. Sićušna ptica koja je sjedila na obližnjem grmlju ostala je mirna poput kamena i uopće se nije pomaknula. Bilo je to kao da je neka zla sila prirodi oduzela svu njezinu svježinu i snagu. Slon zadrhta.

"Kakvo tužno mjesto!" reče Slon i iz očiju mu potekoše suze.

"Hoćemo li pješačiti kroz ove zloslutne planine?" povikao je Zec prestravljeno.

"Zloslutne, da, i nesumnjivo, **vrlo opasne**", mračno je dodala Sova.

"Hrabro samo! Jednostavno moramo nastaviti", rekao je Tigar, ali čak je i on izgledao zabrinuto.

"Osim toga", potrudila se Kokoš, "prema karti smo relativno blizu kuće Prerijskog psa."

"Znam što nam treba: malo dobrog raspoloženja!" rekao je Papagaj odlučno i počeo svirati svoju omiljenu pjesmu. Prijatelji su počeli pjevati, isprva oklijevajući, ali zatim sve veselije, sve dok nisu osjetili kako im se vraća radost, snaga i nada.

U podnožju brda leži strma staza koja vodi do male šume crnih stabala. Odlučili su je slijediti.

Tigar je hodao ispred svih i raščišćavao put kroz sve gušće grmlje i drveće. Iza njega je skakutala Kokoš noseći kartu i kompas, a slijedila ju je Mačka koja nije prestajala davati korisne savjete. Za njima je zviždučući skakutao Papagaj, Zec ga je pratio malenim koracima, dok je

Slon hodao straga te gurkao i podizao Zeca kad bi naišli na prepreke. Nad svima njima lebdjela je Sova, mrmljajući nešto nerazumljivo uz tamni izraz lica i s vremena na vrijeme odlazila provjeriti je li cesta prohodna.

I dalje ih je pratila jeziva tišina. Odjednom Zec, koji je upravo prelazio preko pukotine u zemlji napola prekrivene velikim kamenom, načuli uši. "Čujete li ovo?" upita Zec.

Svi su se zaustavili i počeli slušati. Iz pukotine je dopirao jedva zamjetan, ali stalan, lupkajući zvuk.

"Gledajte", iznenada povika Papagaj. "Ovdje ima tragova!"

Svi su prišli. Mačka je izvadila povećalo, pretražila zemlju i rekla značajno:

"Ovo su tragovi vrlo malog sisavca, vjerojatno vjeverice ili..."

"Prerijskog psa!", zavikaše odjednom Slon i Kokoš. "Možda je Prerijski pas bio ovdje!"

Opet je počelo lupkanje. Svi su gledali u malenu pukotinu.

"Što bi to moglo biti? Kako da pogledamo unutra?" upita Papagaj.

"Prepustite to meni", veli Slon. "S lakoćom ću pomaknuti taj kamen." I

vješto ga odgurnu surlom. Vidio se ulaz u špilju i lupanje je postalo vrlo jasno. Ali što su više gledali, to su manje mogli vidjeti, jer je unutrašnjost špilje bila tamna kao noć. Čak ni Sovina svjetiljka nije mogla osvijetliti dno.

"Mogu uskočiti unutra", ponudio je Tigar.

"Vrlo si hrabar", prekinu ga Slon. "Ali skakanje u duboku spilju bez znanja o tome što se nalazi na dnu previše je opasno."

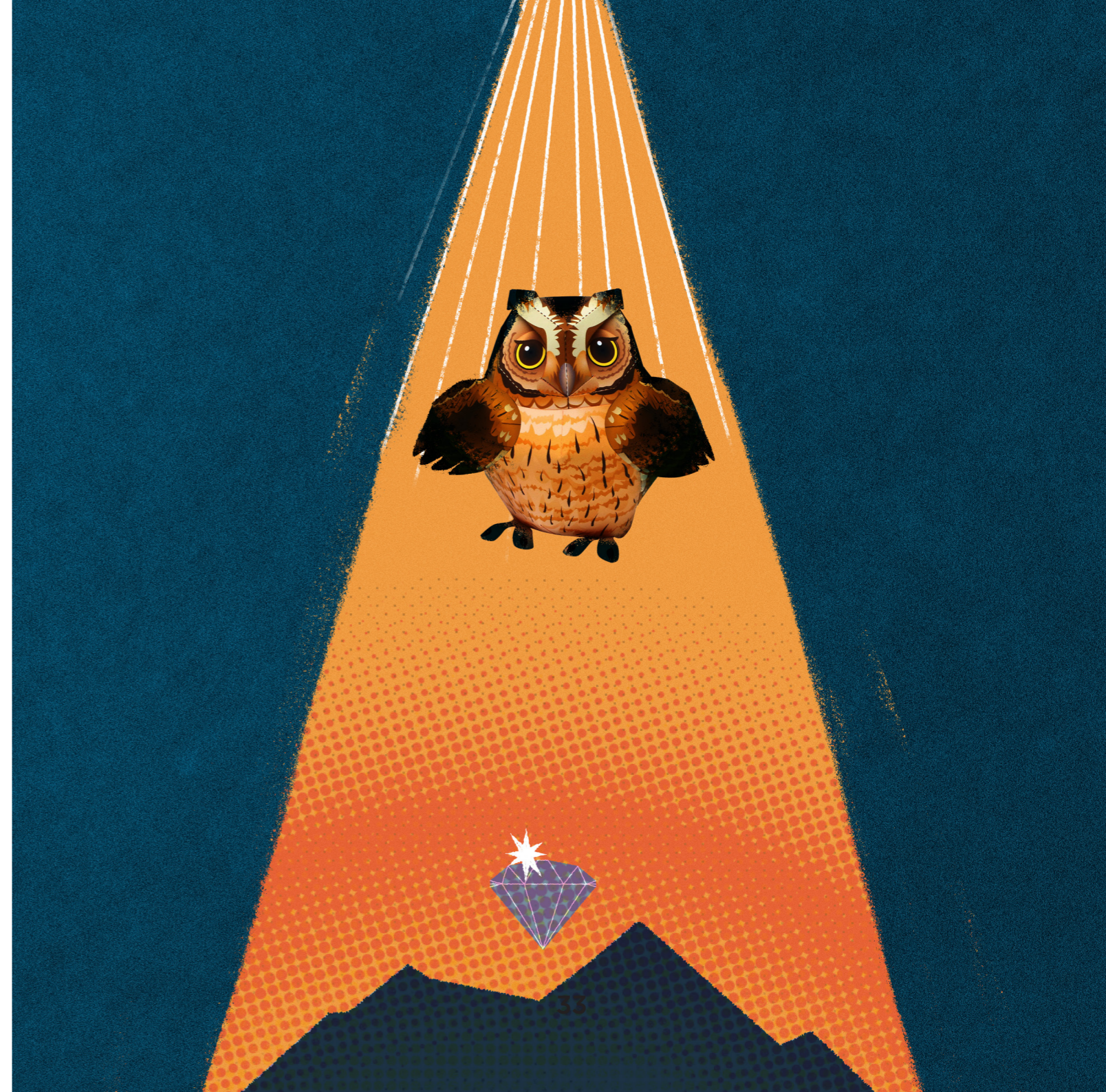
"Ići ću ja", reče nevoljko Sova, "jer jedino ja mogu letjeti i vidjeti u mraku, a netko se očito mora žrtvovati."

I baci se u otvor.

Nedugo zatim čuli su lepršanje krila i Sova se opet pojavila, potpuno prekrivena paučinom i prašinom.

"Spilja je velika i prilično duboka", reče važno. "Naravno, bilo je vrlo opasno, ali riskirala sam i uspjela doći do dna. Tamo je jezero s oštrim izbočenim stijenama, a u plićaku se nalazi veliki prozirni dragulj. Čini se da on lupka i stvara malene kružne valove u vodi. Mislim da zvuk koji čujemo dolazi odatle. Pokušala sam ga uhvatiti u kljun, ali je dragulj prevelik pa mi je iskliznuo."

Svi su se značajno pogledali pa je Kokoš ponovila:



"Veliki, blistavi, prozirni dragulj koji pulsira... poput srca. Ali to je Prokleti dijamant!"

"Imam novi prijedlog!" rekao je Tigar, koji se nestrpljivo vrtio u krug.

"Vežite me nečim i spustite me tamo. Donijet ću ga."

"To je odlična ideja", reče Mačka. "Ali ti si Tigre pretežak. Bolje je spustiti malu životinju."

Svi su pogledali Zeca.

"Pa ...", započeo je, ali onda se sjetio Prerijskog psa koji je otet i sada ih možda s nadom čeka, pa nastavi drhtavim glasom: "Da, divna ideja!"

"Dobro je što sam sve ovo predvidjela", reče Sova i ponosno počeo vaditi čvrsto uže iz svoje prtljage.

I tako su jedan kraj užeta vezali za drvo, a drugi za Zeca. Poslije toga postrojili su se u jedan red i počeli ga polako spuštati u spilju. Nakon nekoliko beskrajnih minuta, Zec je povikao: "Imam ga", i prijatelji su ga brzo izvukli.

Jadni se Zec sav tresao i izgledao je vrlo jadno sa svojim mokrim krznom, ali se svejedno smiješio od sreće. Svi mu zapljeskaše.

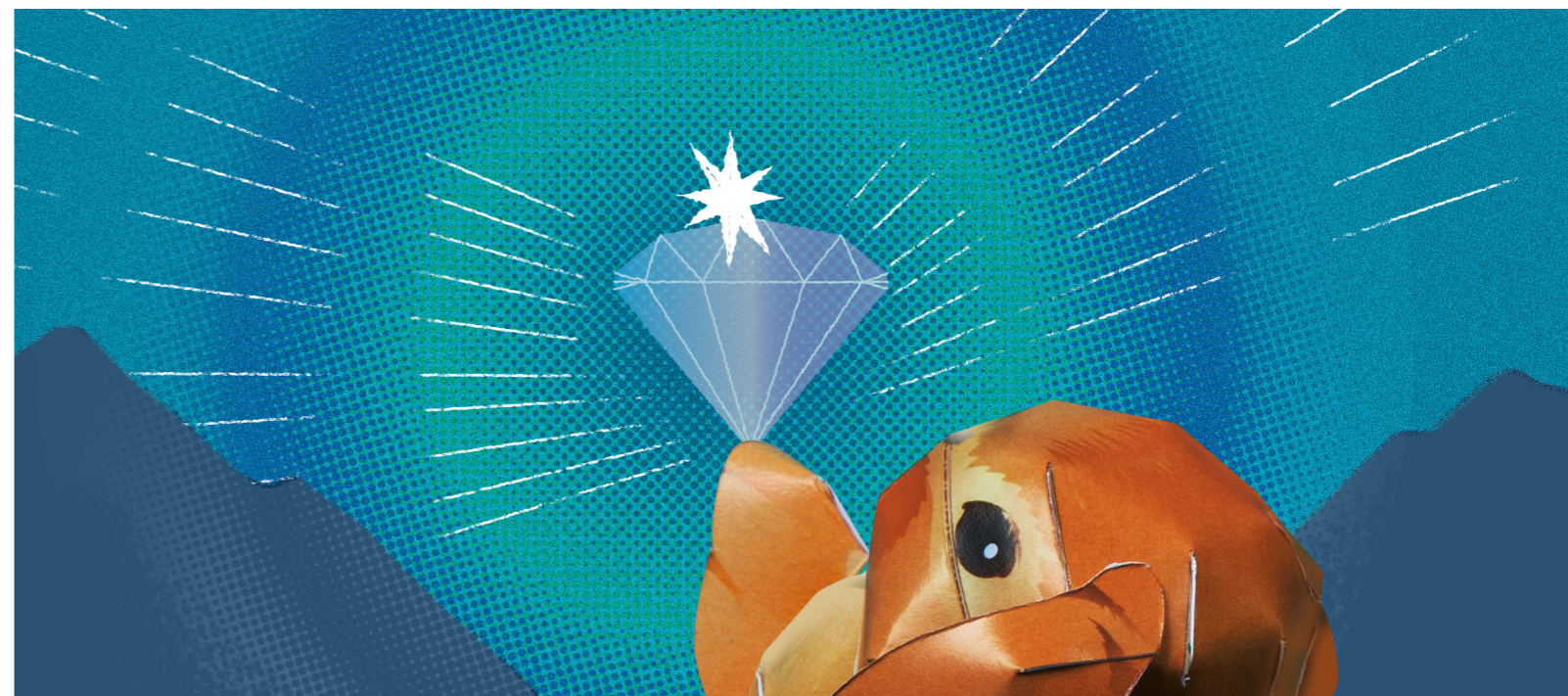
"Bravo, Zeče, stvarno si bio hrabar i junačina!" povikao je Tigar pun istinskog divljenja i Zečevo se cijelo lice ozarilo.

"Evo", rekao je Zec i ispružio vlažnu šapu. U njemu je blistao velik, zasljepljujuće lijep, polirani dijamant.

"Dakle, ovo je kraljevo srce pretvoreno u prokleti dragulj", promrmlja Papagaj.

"Da ne znam koliko je zla u njemu", uzviknuo je Slon, "rekao bih da je prekrasan!"

Prijatelji su odlučili kako je najbolje da na njega pazi Tigar, koji je najjači,



i nastavili svojim putem. Ali već nakon nekoliko minuta svjedočili su prizoru od kojega su stali kao ukopani. Put je bio prekriven kamenjem i stablima koja su pala nasumce, polomljena i zgnječena kao da se upravo dogodila kakva bitka. A u središtu tog ogoljenog prostora stajao je... Prerijski pas!

"Hura!" povikao je Papagaj radosno i pojurio prema njemu, ali Prerijski pas se nije pomaknuo.

Bio je crn i miran, zamrznut u pomalo ležećem položaju i odlučnog izraza kao da se priprema za skok. Prijatelji su okružili njegov neobičan lik.

"Izgleda kao da je okamenjen", primijeti mračno Sova dirajući mu šapu. Svi su tužno utihnuli. Nakon kratkog vremena, Mačka je pročistila grlo i rekla:

"S obzirom na prikupljene podatke, možemo iznijeti logičnu hipotezu da je sve to djelo Čarobnjaka boja. Uništio je prirodu na planini krađom svih njenih boja. Oduzeo je boju i Prerijskom psu i okamenio ga. Ali zašto je Prerijski pas uopće došao ovamo i zašto ga je Čarobnjak napao?"

"Da, kakve veze ima Prerijski pas s Prokletim dijamantom?" rekao je



Tigar i preokrenuo dragulj u šapi. Prijatelji su zurili u njegovu prokletu svjetlost kao da traže u njoj odgovor na svoja pitanja.

"Željeli biste znati, zar ne?" zasikće iznenada dubok i hrapav glas. Svi su se iznenađeno okrenuli, a Zec je odskočio toliko visoko da je pogodio granu. Čarobnjak boja stao je iza njih i gledao ih sa zlom grimasom na licu. Izgledao je dobro građen i prijeteće, a plašt mu se vrtložio poput raznobojnog plamena sazdanog od zraka tisuća dragulja koji su ga pokrivali. Uz njega je stajala visoka žena u smaragdno zelenoj haljini. U njezinoj gustom crvenkastoj kosi blistala je dijamantna tijara, a duge blijede prste prekrivali su prsteni od kojekakvih dragulja. Unatoč pravilnim crtama, iz njenog je lica isijavalo nešto odvratno. Oči su joj bile okrutne, osmijeh zao i ledeno hladan. Prijatelji su drhtali od hladnoće kojom je zračila.

"Ovaj glupi Prerijski pas sakrio je Prokleti dijamant", reče ona ravnodušnim glasom. "Odbio nam je reći gdje se nalazi. Zbog toga je dobio što je i zaslužio. Ali vi ste ispali još i gluplji, sa svojom naivnom odanošću i nadom da ćete ga moći spasiti. Sada će moj vjerni Čarobnjak ponovno steći snagu i nastaviti ćemo pljačkati boje životinja, rijeka, planina, šuma..." podigla je glas. "Cijela će nam zemlja pripadati!... Daj mi

dijamant."

"Nikada!" zarežao je Tigar i hrabro ustao. Ostali su ga okružili spremni za borbu do kraja. Čarobnica se zlobno nasmijala i klimnula Čarobnjaku boja. On se na taj znak počeo brzo vrtjeti u mjestu sve dok se nije pretvorio u šareni vrtlog. Postupno je vihor usporio svoje kretanje, počeo se smirivati i u njegovom se središtu pojavio divovski Zmaj čiji je izgled ledio krv u žilama. Trup mu je bio prekriven blještavim draguljima umjesto krljuštima. Zvijer je otvorila usta i počela udisati zrak oko sebe. Prijatelji su se ukipjeli i osjetili kako toplina potpuno iščezava iz njih. Njihove su boje izbljedjele i nestale u otvorenim raljama. Na koncu su svi postali crni i nepomični poput šumske skulpture. Svi osim Slona! Bio je još uvijek siv i živahan i hrabro je gledao Zmaju u oči. Zmaj je gledao u nevjerici i rekao:

"Čuo sam da postoje stvorenja velike vrline i čistog srca čije je boje teško oduzeti... Ali čekaj samo, još uvijek ne znaš za što sam sve sposoban!"

Otvorio je opet svoje ralje i ovoga puta iz njih je prokuljala snažna vatra,



koja je pržila sve na svom putu i napredovala prema Slonu. Odjednom se plava školjka, koja mu je visjela oko vrata, pomaknula i iz nje je suknuo morski val. Val je postajao sve viši i viši dok se nije uzdignuo iznad vrhova stabala. Zatim se odjednom sjurio prema naprijed, ugasio vatru uz šištanje i obrušio se na Zmaja i Čarobnicu te ih bacio na stijene ogromnom silinom. Čarobnica se razbila na tisuću kristalnih komadića koji su se topili poput leda na zraku, a Zmaj je ostao ležati beživotno u podnožju stijena.

Slon mu se plaho približio.

A onda se dogodilo nešto čudno: dragulji na trupu počeli su svijetliti sve sjajnije, njihove zrake prepune boja svjetlucale su i ispreplitale se oko Slona. Njihova ga je ljepota jednostavno hipnotizirala!

"Kako bi bilo lijepo kad bi ovi dragulji bili moji", pomislio je Slon, "ukrasio bih si čelo i surlu... bio bih lijep i čaroban... i svi bi me poštovali i divili mi se."

Slon je posegnuo prema blještavim draguljima, ali se odjednom sjetio cijele pocrnjele i uvele prirode, zamrznute ptice... i veoma se rastužio.

Skrenuo je pogled prema okamenjenim prijateljima i kao da se prenuo iz sna! Zatim je protresao glavom i jasnim glasom rekao:

"Čarobni, šareni dragulji, prekrasni ste! Ali je živa priroda ljepša i njezine su promjenjive boje čarobnije. A prijateljstvo i ljubav najveći su od svih dragulja na svijetu!" U trenutku kad je izgovorio te riječi, dragulji su se pomaknuli, poletjeli prema gore i pretvorili se u raznobojna sićušna svjetla koja su radosno plesala u zraku. Postupno su se isprepleli u prekrasnu dugu koja se počela uzdizati nad šumom. Sve je ispod toga postalo šareno, kretalo se i oživljavalo. Lišće drveća je šuštalalo, čula se ptičja pjesma, šareni leptiri igrali su se u zraku...

I prijatelji su počeli oživljavati i iznenađeno se osvrtni oko sebe. No najviše je iznenađen bilo Prerijski pas:

"Što vi radite ovdje?" pita se Prerijski pas. "I što se dogodilo s Čarobnjakom boja? Jesam li ga pobijedio?"

"Svi smo ga pobijedili. Zajedno", odgovori Slon uz osmijeh. I rekao im je što se dogodilo.

"A ti, Prerijski psu, što si radio ovdje?" upita Papagaj znatiželjno.

Prerijski pas im ispriča priču:

"Znate koliko volim svoj vrt. I ovog je proljeća bilo iznimno lijep: pun



crvenih ruža, bijelih tratinčica, plavih ljubičica, zlatnih jaglaca, ljubičastih krizantema... Jednoga se dana pojavio Čarobnjak boja privučen svom tom njihovom raznobojnom ljepotom. Kroz prozor sam vidio kako se pretvorio u zmaja i oteo sve boje! Pojurio sam prema njemu, ali kad sam stigao tamo, on je nestao, ostavivši moj vrt crnim i uvenulim. Zatim sam primijetio na dnu cvjetne gredice veliki sjajni dragulj. U tom trenutku nisam znao da je to Prokleti dijamant, ali sam pretpostavljao da pripada Čarobnjaku. Mislio sam mu ga odnijeti pa da mi zauzvrat vratiti moje boje. Na putu sam sakrio dijamant u spilji; gurnuo sam krupni kamen kako bih pokrio otvor i mjesto označio tragovima šapa. Upravo sam to dovršavao kad ugledah kako mi se Čarobnjak približava. Postao je svjestan svog gubitka i bio je bijesan."

"Vrati mi moj dijamant!" viknuo je.

"Samo ako mi vratiš boje moga vrta!" odgovorio sam mu. Kad je shvatio da me neće moći uvjeriti, bacio se na mene... i napao me! Skakutao sam uokolo i skrivao se između stabala i grmlja koje je on zatim ljutito rušio... i nakon toga se više ne sjećam ničega.

"Dakle, kad je Kokoš telefonom nazvala Prerijskog psa", pogodio je Pas,

"Čarobnjak je bio u njegovoj kući i tražio Dijamant!"

Kako su nekoliko puta spomenuli dijamant, Tigar je provjerio džep i povikao začuđeno:

"Nema ga! Prokleti dijamant je nestao!"

"Možda se", zamišljeno je rekla Kokoš, "poput ostalih čarobnih dragulja, pretvorio opet u ono što je bilo prije začaranosti... u srce, pravo Kraljevo srce!"

Svi su se zagledali u stijenu na kojoj je do nedavno bio zmaj. Umjesto njega stajao je čovjek koji si je rukom pritiskao prsa. Stasom je nalikovao Čarobnjaku, ali mu se lice preobrazilo i sada je bilo lijepo i nježno. Njegov je plašt postao bijel, a kruna od gorskih kristala blistala je na suncu. Ali oči su mu potamnjele i moglo se vidjeti da je smrtno ranjen. Prijatelji su ga oprezno okružili.

"Molim vas za oprost", izgovori Kralj tiho. "Vratilo mi se pravo srce i reklo mi je kakva sam zla i pohlepna zvijer postao. Sada, dok mi snaga vene i napuštam ovaj život, shvaćam pogrešku koju sam učinio vjerujući Zloj čarobnici!"

Lice mu se iskrivilo od boli.

Prijatelji su utihnuli. Zecu i Slonu potekoše suze.

Iznenada je plava školjka ponovo zalepršala, poletjela gore i sletjela u Kraljevu ruku. Nasmiješio se i krajnjim snagama približio školjku uhu. Iz nje je potekla očaravajuća pjesma Kraljice sirena i poput ljekovitog balzama umirila njegovu bol. Kralj je zatvorio oči i pao u čarobni san.



GOZBA



"Zeče, stavlja jagode na kolaču bliže jednu drugoj!" naredi Mačka.
"Sovo, pripremi svjeće kako bi bile pri ruci!"
Njih su se troje rastrčali po kuhinji Prerijskog psa dok je u vrtu gozba bila u punom jeku. Papagaj, Pas i Tigar plesali su uz zvuk vesele glazbe i oko njih su lebdjeli šareni baloni. Zrak je ispunjavao miris prekrasnog cvijeća s cvjetnih gredica. U zelenim su granama obližnjih stabala blještali rasvjetni vjenčići, a ispod njih je bio stol krcat poslasticama. Na čelu stola sjedio je Prerijski pas, a oko njega Kokoš i Slon. Uvijek su se iznova prisjećali trenutaka s Velikog putovanja.
"Hvala vam, prijatelji!" reče Prerijski pas. "Spasili ste mi život i nikad nisam imao tako divnu gozbu za svoj rođendan!"
Glazba je prestala, a iz kuhinje je odjeknuo ugodan glas Mačke u pratnji

Zečeva dječjeg glasa i prilično oštrog, ali entuzijastičnog, Sovina kriješanja.

"Sretan rođendan ti..."

"Sretan rođendan ti, Prerijski psu..." pridružiše se svi pjesmi i staviše veliki ukusni kolač pun zapaljenih svjećica pred Prerijskog psa.

Prerijski pas ugasi svjećice, svi zapljeskaše i dođe vrijeme za poklone.

"Oh, cijela košarica puna do vrha!" uzviknu Prerijski pas radosno i poče ih otvarati. Bio je tamo vrtni alat, staklenka posebnog meda i sjeme egzotičnog cvijeća. Prerijski pas je bio prezadovoljan i strpljivo je odmotavao svaki poklon. Napokon je stigao do posljednjeg paketa; bio je prilično velik i težak.

"Od koga je ovo?" pitao se Prerijski pas.

"Zapravo, ne znamo", objasnila je Kokoš. "Došao je danas poštom i mislili smo da se radi o iznenađenju za tvoj rođendan."

U paketu je bio kovčežić izrađen od ebanovine i urešen srebrnim uzorcima.

Prerijski pas pogleda u kovčežić i uzvikne:

"Ovdje piše: 'za Zeca, Psa, Papagaja, Mačku, Slona, Sovu, Tigra, Prerijskog psa i Kokoš!'"

Zatim je otvorio kovčežić i svi su uzdahnuli. Devet dragulja blistalo je poput zvijezda na jastuku od noćno plavog baršuna. Svaki je dragulj imao drukčiju boju, ali svi su bili jednako lijepi. Nakon početnog iznenađenja, Zec reče:

"Divne su, ali meni se najviše sviđa mjesečev kamen."

Prerijski pas ga uzme u šapu i uzviknu:

"Zeče, na njemu je napisano tvoje ime!"

U međuvremenu Tigar reče:

"Meni se najviše sviđa onaj, svjetlocrveni."

Prerijski pas uze rubin i na njihovo veliko iznenađenje pročitao Tigrovo ime upisano na njemu. Pokazalo se da je svima dodijeljen upravo onaj dragi kamen koji im se najviše svidio.

"Ovo je poklon od nekoga tko nas dobro poznaje!" primijetila je Kokoš.

"Pazi, evo i pisma!" i pokaza na omotnicu koja je virila ispod jastuka.

Omotnica je bila načinjena od zlatnog papira, a posred nje bio je kraljevski grb. Prerijski pas ju je nestrpljivo otvorio i počeo čitati:

"Našim dragim, hrabrim i dobrim prijateljima, uz neizmjernu zahvalnost. Ne zaboravite da ste uvijek dobrodošli ovdje! Kralj i Kraljica **Raznobojnog otoka.**"

Prijatelji se pogledaše. Tada Prerijski pas uze omotnicu i svi se zagledaše u kraljevski grb.

Na njemu je bila kruna od gorskog kristala zajedno s predivnom plavom školjkom.



KRAJ

